ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 18ης Δεκεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση T-287/06,

Miguel Torres, SA, με έδρα τη Vilafranca del Penedés (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους O. Mondéjar Ortuño και J. García Murillo,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι

η **Bodegas Peñalba Lopez SL,** με έδρα την Aranda de Duero (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Calderón Chavero, T. Villate Consonni και M. Yañez Manglano, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 597/2004-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres SA και Bodegas Peñalba Lopez SL,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. W. H. Meij (εισηγητή), πρόεδρο, D. Šváby και V. Vadapalas, δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Οκτωβρίου 2006,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιανουαρίου 2007,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Ιανουαρίου 2007,

έχοντας υπόψη την τροποποίηση της σύνθεσης των τμημάτων του Πρωτοδικείου,

έχοντας υπόψη τον διορισμό άλλου δικαστή προς συμπλήρωση της σύνθεσης του τμήματος λόγω κωλύματος ενός των μελών του,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 10ης Ιανουαρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η Mª del Pilar Pérez Albéniz Iglesias υπέβαλε την 1η Ιουνίου 1999 ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το κάτωθι εικονιστικό σημείο:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 32, 33 και 39 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε κλάση, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 32: «Ζύθος μεταλλικά νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία»·

— κλάση 33: «Οίνοι»

— κλάση 39: «Υπηρεσίες αποθήκευσης, διανομής, μεταφοράς, εναπόθεσης, συσκευασίας και πακεταρίσματος διαφόρων εμπορευμάτων.»

4 Κατά την ενώπιον του Γραφείου διαδικασία, η αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σήματος ευδοκίμησε υπέρ της παρεμβαίνουσας, Bodegas Peñalba López SL. Η παρεμβαίνουσα περιόρισε την αίτηση στα προϊόντα της κλάσης 33 και στις υπηρεσίες της κλάσης 39.

5 Η αίτηση δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 72/00 της 11ης Σεπτεμβρίου 2000.

6 Η προσφεύγουσα Miguel Torres, SA άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2000, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

7 Η ανακοπή στηριζόταν στις ακόλουθες προγενέστερες καταχωρίσεις:

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 2783 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 376681 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 376947 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 462267 του λεκτικού σήματος VIÑA LAS TORRES, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 466839 του λεκτικού σήματος GRAN TORRES, η οποία πραγματοποιήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 466896 του λεκτικού σήματος TORRES 10, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]

— κοινοτική καταχώριση υπ' αριθ. 466912 του λεκτικού σήματος 5 TORRES, η οποία πραγματοποιήθηκε την 1η Φεβρουαρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 2234398 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 1999 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 18132 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 1911 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι):

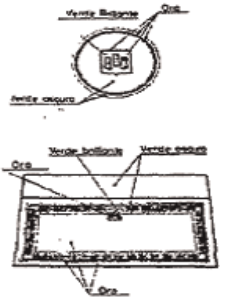
— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 35802 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 8 Απριλίου 1920 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [μπράντυ, αποστάγματα και ηδύποτα (εκτός οίνων)]:

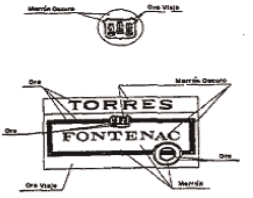
— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 149441 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 1947 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στις κλάσεις 30, 32 και 33 (οίνοι, οινολογία, γλεύκη, ζύθος και όξος):

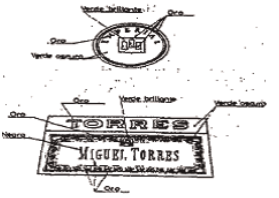
— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1677345 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1992 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου) και, μεταξύ άλλων, το μπράντυ]:

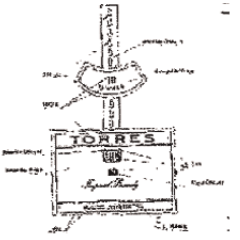
— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1751690 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουλίου 1993 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου) και, μεταξύ άλλων, το μπράντυ]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1677346 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 3 Μαρτίου 1995 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου) και, μεταξύ άλλων, το μπράντυ]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1718386 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Απριλίου 1994 για τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33 (μπράντυ):

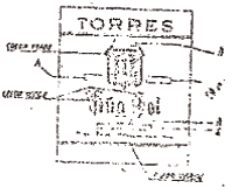
— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1787982 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 3 Απριλίου 1996 για τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 397808 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου 1963 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στις κλάσεις 1, 30, 32 και 33 (αφρώδεις οίνοι, οινολογία, οίνοι, γλεύκη, ζύθος, όξος και τρυγία για την επεξεργασία των οίνων):

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 400056 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 17 Ιανουαρίου 1963 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι κάθε είδους, πλην των πολύ ξηρών λευκών οίνων, με χαρακτηριστικά των οίνων του Ρήνου):

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 529931 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1968:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 592542 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου 1971 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι):

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 592543 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1972 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι):

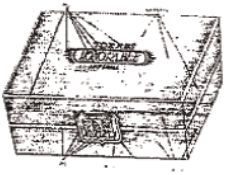
— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1119998 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουνίου 1986 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1119999 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1987 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι):

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1172809 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Ιανουαρίου 1989 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 1938607 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Μαρτίου 1996 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 [οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου) και, μεταξύ άλλων, το μπράντυ]:

— ισπανική καταχώριση υπ' αριθ. 715533 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 11 Νοεμβρίου 1976 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα):

— βρετανική καταχώριση υπ' αριθ. Β 857391 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1963 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι):

— ιρλανδική καταχώριση υπ' αριθ. Β 87182 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 17 Ιουλίου 1974 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι):

— σουηδική καταχώριση υπ' αριθ. 238430 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 31 Ιουλίου 1992 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (όλα τα προϊόντα, μεταξύ άλλων, οι οίνοι, οι αφρώδεις οίνοι, το μπράντυ και τα ηδύποτα):

— φινλανδική καταχώριση υπ' αριθ. 33633 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 22 Αυγούστου 1977 για τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 33 (οίνοι, οινόπνευμα και ηδύποτα):

— βρετανική καταχώριση υπ' αριθ. 113347 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 1995:

— δανική καταχώριση υπ' αριθ. 1373 του κάτωθι εικονιστικού σήματος, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 11 Απριλίου 1964:

8 Η ανακοπή στηρίχθηκε σε όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα και στρεφόταν μόνον κατά των προϊόντων «οίνοι» που κατατάσσονται στην κλάση 33.

9 Με την από 18 Μαΐου 2004 απόφαση και βάσει σύγκρισης του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση με το προγενέστερο εικονιστικό σήμα TORRES υπ' αριθ. 2783 (στο εξής: προγενέστερο σήμα), το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή, κρίνοντας ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των εμπλεκομένων σημάτων λόγω της ταυτότητας των προσδιοριζομένων με τα σήματα αυτά προϊόντων, ορισμένων οπτικών (παράσταση πύργου και λέξη torres) και φωνητικών (οι συλλαβές to και rre) ομοιοτήτων και της φήμης του προγενέστερου σήματος.

10 Στις 16 Ιουλίου 2004, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

11 Με την από 27 Ιουλίου 2006 απόφαση (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, διότι δεν πληρούνταν η προϋπόθεση ομοιότητας των εμπλεκομένων σημάτων και, επομένως, δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως.

12 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι το γεγονός ότι η λέξη torre έχει τεθεί στην αρχή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν προσδίδει στη λέξη αυτή κυρίαρχο χαρακτήρα σε σχέση με τα άλλα στοιχεία του εν λόγω σήματος. Συγκεκριμένα, ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση προκύπτει από τη λογική και εννοιολογική ενότητα του συνδυασμού των δύο λέξεων, torre και albéniz, και η δεύτερη λέξη εξατομικεύει τον πύργο, έχοντας επομένως κυρίαρχο χαρακτήρα στο εν λόγω σήμα (σκέψεις 28 και 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης ότι, μολονότι η φήμη προγενέστερου σήματος εντείνει τον διακριτικό του χαρακτήρα, εν πάση περιπτώσει, δεν ενισχύει τον διακριτικό χαρακτήρα όμοιου ή παρεμφερούς στοιχείου σύνθετου σήματος ώστε το συστατικό αυτό στοιχείο να επικρατεί της συνολικής

εντυπώσεως που δημιουργεί το εν λόγω σήμα, όταν το στοιχείο αυτό αποτελεί με τα άλλα συστατικά στοιχεία άρρηκτη λογική και εννοιολογική ενότητα, η οποία διακρίνεται πλήρως και δεν συσχετίζεται με το προγενέστερο σήμα που απολαύει φήμης (σκέψη 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Στη συνέχεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα εμπλεκόμενα σήματα δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση, η σύμπτωση του στοιχείου torre από φωνητικής απόψεως αντισταθμίζεται με το στοιχείο albéniz και, από εννοιολογικής απόψεως, η αντίληψη του οικείου κοινού ποικίλλει αναλόγως του αν γνωρίζει την έννοια της λέξης torre. Συγκεκριμένα, για όσους αντιλαμβάνονται την έννοια της λέξης αυτής, υφίσταται εννοιολογική διαφορά, ενώ για όσους η λέξη torre δεν έχει κανένα νόημα, η εννοιολογική ομοιότητα είναι αλυσιτελής (σκέψεις 35 έως 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

14 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

15 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή;

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα των διαδίκων

16 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

17 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε τρία σφάλματα κατά την εφαρμογή των κανόνων που θεσπίστηκαν με τη νομολογία όσον αφορά την ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Πρώτον, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τη φήμη των προγενέστερων σημάτων κατά τον καθορισμό του κυρίαρχου στοιχείου του

σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και κατά την εξέταση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως. Δεύτερον, δεν προέβη στην εξέταση αυτή με βάση την αντίληψη του οικείου κοινού (του μέσου καταναλωτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης), αλλά με βάση μόνον την αντίληψη μιας μειονότητας καταναλωτών (των Ισπανών, Ιταλών και Πορτογάλων καταναλωτών). Τρίτον, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι τα σήματα της προσφεύγουσας αποτελούν «ομάδα σημάτων» ή «σειρά σημάτων».

18 Αυτός ο λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε τέσσερα στοιχεία. Πρώτον, η φήμη του σήματος TORRES στο σύνολο της Ένωσης ενισχύει τον διακριτικό χαρακτήρα του κοινού στοιχείου των εμπλεκομένων σημάτων το οποίο καθίσταται κυρίαρχο. Δεύτερον, λαμβανομένων υπόψη των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους, τα εμπλεκόμενα σήματα προσομοιάζουν και έχουν φωνητικές και οπτικές ομοιότητες. Τρίτον, η φήμη του σήματος TORRES, η οποία προστίθεται στην ταυτότητα των προϊόντων, ενισχύει το ius prohibendi των προγενέστερων σημάτων κατά την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως. Τέταρτον, ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει με την ύπαρξη «οικογένειας σημάτων» που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο torres και το γραφικό στοιχείο ενός ή περισσοτέρων πύργων.

19 Λαμβανομένου υπόψη του πρώτου στοιχείου, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, ότι, δεδομένης της φήμης και της ενσωματώσεως του σήματος TORRES στο σύνολο της Ένωσης, το στοιχείο torre του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση γίνεται αντιληπτό από τον οικείο καταναλωτή ως το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί το εν λόγω σήμα.

20 Αναφερόμενη στην ισπανική νομολογία και νομική θεωρία, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, όπως η φήμη προγενέστερου σήματος ενισχύει την προστασία του και τον διακριτικό του χαρακτήρα, ενισχύει επίσης τον διακριτικό χαρακτήρα ενός όμοιου ή παρεμφερούς στοιχείου σύνθετου σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

21 Δεύτερον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελεί άρρηκτη λογική και εννοιολογική ενότητα είναι λυσιτελής μόνο στην Ισπανία, στην Πορτογαλία και στην Ιταλία, που είναι τόποι στους οποίους η έννοια των εμπλεκομένων σημάτων γίνεται ή μπορεί να γίνει αντιληπτή. Στις λοιπές χώρες στις οποίες έχουν επίσης καταχωριστεί τα σήματα TORRES, οι λέξεις torre και albéniz δεν έχουν καμία συγκεκριμένη έννοια και, επομένως, δυσκόλως μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελούν ίδια λογική και εννοιολογική ενότητα.

22 Συναφώς, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η θέση του τμήματος προσφυγών, όσον αφορά τη λογική και εννοιολογική ενότητα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, αντιφάσκει προς τη θέση που έλαβε με τη σκέψη 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως όπου έκρινε ότι η λέξη albéniz εξατομικεύει τον πύργο που προσδιορίζει και έχει, επομένως, κυρίαρχο και διακριτικό ρόλο στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Συγκεκριμένα, οι περισσότεροι από τους οικείους καταναλωτές δεν αντιλαμβάνονται την έννοια της λέξης αυτής και δεν τη συσχετίζουν με τον Ισπανό μουσικό Albéniz.

23 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι είναι αμελητέο το επιχείρημα ότι το προγενέστερο σήμα δεν είναι όμοιο ως προς το στοιχείο torre διότι στη λέξη αυτή δεν υπάρχει το γράμμα s, καθόσον το γράμμα s υποδηλώνει τον πληθυντικό αριθμό, αλλά ουδόλως μεταβάλλει την έννοια του ουσιαστικού.

24 Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, μολονότι η θέση ενός από τα συστατικά στοιχεία σύνθετου σήματος δεν αποτελεί κριτήριο αποφασιστικής σημασίας για τον καθορισμό του κυρίαρχου στοιχείου, η τοποθέτησή του έχει, εν πάση περιπτώσει, σημασία για την εκτίμηση των καταναλωτών που γνωρίζουν τη λέξη torres ή για τους οποίους η λέξη αυτή είναι οικεία. Οι καταναλωτές αυτοί έχουν μια τάση σύντμησης του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και προσδίδουν κυρίως σημασία στη λέξη torre. Συγκεκριμένα, η φήμη των προγενέστερων σημάτων TORRES και η τοποθέτηση της λέξης torre στην αρχή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση οδηγούν τον οικείο καταναλωτή να προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στη λέξη αυτή (torre).

25 Όσον αφορά το δεύτερο στοιχείο, η προσφεύγουσα συγκρίνει ουσιαστικώς τα εμπλεκόμενα σήματα στηριζόμενη, για λόγους διαδικαστικής οικονομίας, στα σήματα που συνέκρινε το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών με τις αντίστοιχες αποφάσεις τους συνάγει εντεύθεν ότι τα εμπλεκόμενα σήματα έχουν φωνητικές και οπτικές ομοιότητες, χωρίς ωστόσο να περιέχουν εννοιολογικές διαφορές δυνάμενες να εξουδετερώσουν τις ομοιότητες αυτές.

26 Από οπτικής απόψεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, λόγω της συγκεκριμένης φύσης του οίνου, η συνολική εντύπωση των σημάτων του προϊόντος αυτού καθορίζεται ουσιαστικώς από τα λεκτικά στοιχεία τους, διότι τα εικονιστικά στοιχεία έχουν δευτερεύουσα σημασία. Κατά συνέπεια, η ομοιότητα των εμπλεκομένων σημάτων, που απορρέει από το κοινό λεκτικό στοιχείο torre(s), δεν εξουδετερώνεται από το γραφικό στοιχείο (την απεικόνιση πύργου) που περιλαμβάνεται στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, η προσφεύγουσα στηρίζεται στη νομολογία του Πρωτοδικείου για να διαπιστώσει ότι όλες σχεδόν οι ετικέτες των ποτών της κλάσης 33 που κυκλοφορούν στην αγορά φέρουν διακοσμητικά στοιχεία, των οποίων η υπόμνηση είναι δυσχερής όταν αναζητείται το προϊόν.

27 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απεικόνιση ενός πύργου, στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, υπάρχει σε όλα τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας, σε μερικά από τα οποία απεικονίζεται, όπως στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ένας μόνον πύργος. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το εικονιστικό στοιχείο ενισχύει το κοινό λεκτικό στοιχείο torre(s) με την απεικόνιση ενός πύργου.

28 Από φωνητικής απόψεως, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιλαμβάνεται σχεδόν όλο το προγενέστερο σήμα, με μοναδική διαφορά το τελικό γράμμα «s». Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σύμπτωση των συλλαβών «to» και «rre(s)», που επιτείνεται με την τοποθέτησή τους στην αρχή των δύο εμπλεκομένων σημάτων, τις καθιστά ελκυστικότερες από τις συλλαβές «al», «bé» και «niz». Περαιτέρω, οι συλλαβές «to» και «rre(s)» είναι αυτές τις οποίες ο οικείος καταναλωτής προφέρει δυσχερέστερα, λόγω του διπλού «r», και, επομένως, είναι αυτές που ευλόγως ελκύουν περισσότερο την προσοχή του.

29 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εννοιολογική διαφορά δεν εξουδετερώνει τις φωνητικές και, σε μικρότερο βαθμό, οπτικές ομοιότητες που υφίστανται μεταξύ των εμπλεκομένων σημάτων. Καθόσον η πλειονότητα των οικείων καταναλωτών (οι Αυστριακοί, Γερμανοί, Ολλανδοί, Άγγλοι, Βέλγοι, Δανοί, Γάλλοι κ.λπ. καταναλωτές) δεν γνωρίζουν τη σημασία της λέξης torre ή του πληθυντικού αριθμού της torres, η εννοιολογική σύγκριση των σημάτων είναι αμελητέα. Στα εδάφη αυτά ακριβώς, τα εμπλεκόμενα σήματα μπορούν να παραπέμψουν εννοιολογικώς μόνο στο προγενέστερο σήμα λόγω της ενσωματώσεως, φήμης και παρουσίας του στα οικεία εδάφη και επειδή πρόκειται για όρο που υποδεικνύει την εμπορική προέλευση των αντιστοίχων προϊόντων.

30 Συναφώς, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, μολονότι είναι αληθές ότι, για τους Ισπανούς, Ιταλούς και Πορτογάλους καταναλωτές, το εννοιολογικό στοιχείο αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για τη σύγκριση των εμπλεκομένων σημάτων, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο η εν λόγω ομάδα καταναλωτών θα το αντιληφθεί εννοιολογικώς, δεν ασκεί επιρροή στην εκτίμηση της αντίληψης των σημάτων από τους περισσότερους καταναλωτές. Η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στη νομολογία του Πρωτοδικείου, ισχυρίζεται ότι, κατ' αρχήν, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως σε τμήμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αρκεί για να εφαρμοστεί το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

31 Τέλος, η προσφεύγουσα παραπέμπει στη νομολογία του Πρωτοδικείου για να υποστηρίξει ότι, στην περίπτωση που ο ένας από τους δύο μόνον όρους που συνιστούν ένα λεκτικό σήμα ταυτίζεται οπτικώς και φωνητικώς με τον μοναδικό όρο προγενέστερου λεκτικού σήματος και οι όροι αυτοί, λαμβανόμενοι από κοινού ή χωριστά, δεν έχουν καμία εννοιολογική σημασία για το ενδιαφερόμενο κοινό, τα επίμαχα σήματα, εξεταζόμενα το καθένα στο σύνολό του, πρέπει κατά κανόνα να θεωρηθούν παρεμφερή κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

32 Όσον αφορά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, αφενός, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η αναγνώριση της φήμης του σήματος TORRES στο σύνολο της

Ένωσης συνεπάγεται μεγαλύτερη προστασία και εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα των σημάτων TORRES, μεγαλύτερο κίνδυνο συγχύσεως και μεγαλύτερη αυστηρότητα στη σύγκριση του προγενέστερου σήματος με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

33 Αφετέρου, η ταυτότητα των προϊόντων που προσδιορίζονται με τα εμπλεκόμενα σήματα ενισχύει την κρίση περί ομοιότητας των εμπλεκομένων σημάτων, εφόσον τα σήματα αυτά είναι παρόντα στον ίδιο τομέα παραγωγής, εμπορίας και καταναλώσεως.

34 Εξάλλου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν μπορεί να υποστηριχθεί, όπως υποστηρίζει το τμήμα προσφυγών, ότι ο καταναλωτής οίνου είναι ειδικευμένος καταναλωτής και μπορεί να διαφοροποιήσει χωρίς πρόβλημα τα σήματα, διότι ο οίνος είναι προϊόν που καταναλώνεται από πρόσωπα προερχόμενα από όλα τα κοινωνικά στρώματα και από διάφορα πολιτιστικά επίπεδα. Υπάρχουν ειδικευμένοι καταναλωτές, άλλοι καταναλωτές όμως αγοράζουν οίνο διότι το σήμα τους είναι οικείο.

35 Ομοίως, το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί να μην αναγνωρίζει κανένα αποτέλεσμα στις αποφάσεις των ισπανικών δικαστηρίων σε παρεμφερείς με την παρούσα υποθέσεις.

36 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κίνδυνος συγχύσεως που υφίσταται μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και των πασίγνωστων σημάτων της έχει αναγνωρισθεί σε κοινοτικό επίπεδο, σε ανάλογη περίπτωση, στην οποία τέθηκε το ζήτημα της δυνατότητας συνύπαρξης των σημάτων TORRES και της ονομασίας προέλευσης που αποτελείται από τις λέξεις torres vedras.

37 Επιπλέον, και ανεξαρτήτως του αποτελέσματος της συγκρίσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη «οικογένειας σημάτων» ή «σειράς σημάτων» που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο torres και η απεικόνιση ενός ή περισσοτέρων πύργων αυξάνει τον κίνδυνο συγχύσεως των εμπλεκομένων σημάτων.

38 Συγκεκριμένα, όλα αυτά τα σήματα αποτελούνται από δύο κοινά στοιχεία: τη λέξη torres και την απεικόνιση ενός ή περισσοτέρων πύργων. Ορισμένα περιλαμβάνουν επίσης ένα πρόσθετο στοιχείο προς εξατομίκευση του συγκεκριμένου προϊόντος. Έτσι, η προσφεύγουσα τονίζει το γεγονός ότι το στοιχείο torre και η απεικόνιση ενός πύργου στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση παροτρύνουν φυσικά τον καταναλωτή να θεωρήσει ότι το σήμα αυτό ανήκει στην οικογένεια σημάτων της προσφεύγουσας.

39 Παραπέμποντας στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006, T-194/03, Il Ponte Finanziaria/OHMI — Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE) (Συλλογή 2006, σ. II-445), η προσφεύγουσα φρονεί ότι απέδειξε τις δύο προϋποθέσεις που απαιτούνται προς αναγνώριση της συνέπειας της υπάρξεως οικογένειας σημάτων επί του κινδύνου συγχύσεως, δηλαδή, αφενός, τη χρήση και την παρουσία στην αγορά όλων των σημάτων που ανήκουν στην οικογένεια σημάτων και επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή και, αφετέρου, την παρουσία, στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, του βασικού στοιχείου που προσδιορίζει την οικογένεια σημάτων.

40 Το Γραφείο και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

41 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω της πανομοιοτυπίας του ή της ομοιότητας με προγενέστερο σήμα και της πανομοιοτυπίας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

42 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνο συγχύσεως συνιστά ο κίνδυνος να πιστέψει το κοινό ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, σύμφωνα με τον τρόπο κατά τον οποίο το οικείο κοινό προσλαμβάνει τα σημεία και τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των συναφών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως [βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17, και του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 και 31].

43 Στη συνολική αυτή εκτίμηση λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, το πόσο γνωστό είναι το σήμα στην αγορά, καθώς και ο βαθμός ομοιότητας των σημάτων και των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Συναφώς, προϋποθέτει κάποια αλληλεξάρτηση μεταξύ των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη, οπότε ένας χαμηλός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμιστεί από έναν υψηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29 Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 17, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, προπαρατεθείσα, σκέψη 19).

44 Επιπλέον, ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής του επίμαχου είδους προϊόντος ή υπηρεσίας προσλαμβάνει τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος όμως καταναλωτής προσλαμβάνει κανονικά ένα σήμα ως ένα όλον και δεν προβαίνει σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25). Στο πλαίσιο της

συνολικής αυτής εκτίμησης, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και ότι είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατό να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26).

45 Εν προκειμένω, το οικείο κοινό αποτελείται από μέσους καταναλωτές των κρατών μελών εντός των οποίων το προγενέστερο σήμα απολαύει προστασίας.

46 Η ταυτότητα των επίμαχων προϊόντων δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους.

47 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, από πλευράς οπτικής, φωνητικής ή εννοιολογικής ομοιότητας των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν, λαμβανομένων υπόψη, ειδικότερα, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2006, Τ-247/03, Torres/OHMI — Bodegas Muga (Torre Muga), που δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

48 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, ένα σύνθετο σήμα και ένα άλλο σήμα, όμοιο ή παρεμφερές ως προς ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα, μπορούν να θεωρηθούν παρεμφερή μόνον όταν το στοιχείο αυτό είναι το κυρίαρχο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα. Τούτο συμβαίνει οσάκις το συνθετικό στοιχείο και μόνον αυτό μπορεί να κυριαρχεί στην εικόνα του σήματος αυτού την οποία διατηρεί στη μνήμη του το ενδιαφερόμενο κοινό και, επομένως, όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα είναι αμελητέα στο πλαίσιο της

συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί το εν λόγω σήμα (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

49 Ωστόσο, η προσέγγιση αυτή δεν σημαίνει ότι πρέπει να απομονώνεται ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα και αυτό να συγκρίνεται με ένα άλλο σήμα. Αντιθέτως, η σύγκριση αυτή πρέπει να γίνεται κατόπιν εξετάσεως εκάστου των επίμαχων σημάτων ως σύνολο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

50 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα αποτελείται από τη λέξη torres, με κεφαλαία γράμματα, τοποθετημένη πάνω από θυρεό στον οποίο απεικονίζονται τρεις πύργοι, ενώ το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από την απεικόνιση ενός πύργου κάτωθεν του οποίου υπάρχει η φράση torre albéniz, με πλάγια γράμματα και με ιδιαίτερη γραμματοσειρά.

51 Για τη σύγκριση των επίμαχων σημάτων, η προσφεύγουσα προέβαλε διάφορα επιχειρήματα με σκοπό να αναγνωρισθεί ότι η λέξη torre αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών του θέματος αυτού στην εκτίμηση της ομοιότητας των σημάτων, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να εξετασθούν πριν από τη σύγκριση των εμπλεκομένων σημάτων.

— Επί του κυρίαρχου χαρακτήρα του στοιχείου torre στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση

52 Όσον αφορά τις συνέπειες που μπορεί να έχει η αναγνώριση της φήμης του σήματος TORRES στην αναζήτηση του κυρίαρχου στοιχείου του σήματος του οποίου ζητείται η

καταχώριση και, κατά συνέπεια, στην ομοιότητα των εμπλεκομένων σημάτων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η φήμη του προγενέστερου σήματος μπορεί, κατά περίπτωση, να ενισχύει τον διακριτικό χαρακτήρα του όμοιου ή παρεμφερούς στοιχείου σύνθετου σήματος οπότε το στοιχείο αυτό καθίσταται το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος.

53 Ωστόσο, τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

54 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η φήμη των προγενέστερων σημάτων TORRES στο σύνολο της Ένωσης καθώς και η τοποθέτηση της λέξης torre στην αρχή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση οδηγούν τον οικείο καταναλωτή να προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στη λέξη αυτή και να αμελεί τα άλλα στοιχεία που αποτελούν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρέπει να επισημανθεί ότι, μολονότι, για την εκτίμηση του κυρίαρχου χαρακτήρα ενός ή περισσοτέρων στοιχείων σύνθετου σήματος, η σχετική θέση των διαφόρων συνθετικών στοιχείων στη διάταξη των στοιχείων του σήματος αυτού μπορεί να λαμβάνεται υπόψη επικουρικώς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord/OHMI — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 35), η σχετική αυτή θέση δεν προσδίδει, εν πάση περιπτώσει, κυρίαρχο χαρακτήρα σε ένα στοιχείο σήματος που να καθιστά αμελητέα, στη συνολική εντύπωση, τα άλλα στοιχεία που συνθέτουν το σήμα αυτό (προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψη 50).

55 Εν προκειμένω, πρέπει να θεωρηθεί ότι το γεγονός ότι η λέξη torre τίθεται στην πρώτη θέση στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν καθιστά τη λέξη που τίθεται στη δεύτερη θέση, δηλαδή τη λέξη albéniz, αμελητέα στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί το σήμα αυτό, μεταξύ άλλων, από φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως. Αντιθέτως, ο κυρίαρχος χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση προκύπτει, καθοριστικά, από τον συνδυασμό των λέξεων torre και albéniz, που συναποτελούν ίδια λογική και εννοιολογική ενότητα. Επομένως, ακόμη κι αν το προγενέστερο σήμα απολαύει φήμης, δεν μπορεί να αγνοηθεί η ύπαρξη των λοιπών στοιχείων που συνθέτουν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

56 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι βάσει κανενός στοιχείου δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο μέσος, συνήθως ενημερωμένος και ευλόγως προσεκτικός καταναλωτής θα αγνοήσει συστηματικώς το δεύτερο μέρος του λεκτικού σημείου ενός σήματος μέχρι του σημείου να απομνημονεύσει μόνον το πρώτο μέρος, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

57 Τούτο συμβαίνει ειδικότερα στον τομέα των οινοπνευματωδών ποτών, στον οποίο οι καταναλωτές έχουν συνηθίσει ότι τα σήματα που περιλαμβάνουν πολλά λεκτικά στοιχεία προσδιορίζουν συχνά τα προϊόντα (προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψεις 52 και 53).

58 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι το πασίγνωστο προγενέστερο σήμα TORRES δεν ταυτίζεται με το στοιχείο torre του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, λόγω του ότι το σήμα αυτό δεν τελειώνει με το γράμμα «s». Στη συνέχεια, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, αφενός, το λεκτικό στοιχείο torre του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση χρησιμοποιείται συνήθως για τον προσδιορισμό των οικείων προϊόντων και, αφετέρου, η λέξη αυτή συνδυάζεται με το στοιχείο albéniz, οπότε συναποτελεί με το στοιχείο αυτό λογική και εννοιολογική ενότητα, που έχει καθοριστική σημασία για την ικανότητα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση να διακρίνει τα προϊόντα που προσδιορίζει. Με βάση τις περιστάσεις αυτές δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η λέξη torre καθιστά αμελητέα τα λοιπά συστατικά στοιχεία του σύνθετου σήματος στη συνολική εντύπωση που παράγει το σήμα, μολονότι το στοιχείο αυτό έχει ορισμένο βαθμό ομοιότητας με το εντόνως διακριτικό σήμα TORRES (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψη 57).

59 Όσον αφορά, στη συνέχεια, την προβαλλόμενη αντίφαση μεταξύ, αφενός, της διαπιστώσεως του τμήματος προσφυγών ότι η φράση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελεί ίδια λογική και εννοιολογική ενότητα και, αφετέρου, της διαπιστώσεως ότι η λέξη albéniz κατέχει κυρίαρχη και διακριτική θέση στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρέπει να θεωρηθεί ότι το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ως συντακτική ενότητα, ανεξαρτήτως της κατανοήσεως αυτής της σύνθεσης λέξεων. Για το τμήμα του κοινού, ειδικότερα το ισπανικό, το πορτογαλικό ή το ιταλικό κοινό, που αντιλαμβάνεται την έννοια των λέξεων ή της φράσης αυτής, είναι πιθανόν η λέξη torre να έχει μικρότερη σημασία και

είναι πλέον κυρίαρχο το δεύτερο μέρος του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, που εισάγει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό και προβάλλει έναν τόπο ή ένα πρόσωπο.

60 Κατόπιν των ανωτέρω, για τη σύγκριση των επίμαχων σημάτων, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη μη επισημαίνοντας ότι η λέξη torre είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

— Επί της οπτικής ομοιότητας

61 Από οπτικής απόψεως, μολονότι από τη σύγκριση των εμπλεκομένων σημάτων προκύπτει σύμπτωση των πέντε πρώτων γραμμάτων του μοναδικού στοιχείου του σήματος TORRES και του στοιχείου torre του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίμαχα σήματα δημιουργούν, το καθένα, διαφορετική συνολική οπτική εντύπωση.

62 Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι το στοιχείο torre του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν ταυτίζεται με το σήμα TORRES, εφόσον το τελευταίο σήμα λήγει με το γράμμα «s» που υποδεικνύει τον πληθυντικό αριθμό.

63 Στη συνέχεια, ενώ το προγενέστερο σήμα αποτελείται από τη λέξη torres, με κεφαλαία γράμματα, τοποθετημένη πάνω από θυρεό στον οποίο απεικονίζονται τρεις πύργοι, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από την απεικόνιση ενός πύργου κάτωθεν του οποίου υπάρχει η φράση torre albéniz, με πλάγια γράμματα και με ιδιαίτερη γραμματοσειρά.

64 Μολονότι, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, μπορεί να θεωρηθεί ότι, στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση το εικονιστικό στοιχείο έχει επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με το λεκτικό στοιχείο, το οποίο δύναται σαφώς να διαφοροποιήσει τα προσδιοριζόμενα προϊόντα και να έλξει την προσοχή του καταναλωτή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το μοναδικό λεκτικό στοιχείο torre albéniz του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση διακρίνεται, εν πάση περιπτώσει, αρκούντως από το σήμα TORRES ώστε, από οπτικής απόψεως, οι διαφορές επικρατούν των παρεμφερών πτυχών στην αντίληψη του καταναλωτή. Η κρίση αυτή δεν αλλοιώνεται από το γεγονός που επικαλείται η προσφεύγουσα ότι η προσοχή του κοινού θα επικεντρωθεί τουλάχιστον με την ίδια ένταση στο πρώτο μέρος του λεκτικού στοιχείου του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση απ' ό,τι στο δεύτερο μέρος του.

Επί της φωνητικής ομοιότητας

65 Από φωνητικής απόψεως, παρατηρείται ότι το προγενέστερο σήμα αποτελείται από μία μοναδική λέξη, την οποία συνθέτουν δύο συλλαβές «to» και «rres», ενώ το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιλαμβάνει δύο λέξεις αποτελούσες ένα σύνολο πέντε συλλαβών, δηλαδή «to», «rre», «al», «bé» και «niz». Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιλαμβάνει σχεδόν το σύνολο του προγενέστερου σήματος, πλην του τελικού γράμματος «s», δεν μπορεί να επικρατήσει των φωνητικών διαφορών των σημάτων, εξεταζομένων στο σύνολό του το καθένα. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι, από φωνητικής απόψεως, τα επίμαχα σήματα διαφέρουν σαφώς.

66 Η εκτίμηση αυτή δεν δύναται να αναιρεθεί από τα λοιπά συναφώς επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

67 Μολονότι δεν μπορεί να αγνοηθεί η ύπαρξη ενός σαφώς παρεμφερούς τμήματος των δύο εμπλεκομένων σημάτων, το γεγονός αυτό εξουδετερώνεται πάντως από τις

πρόδηλες φωνητικές διαφορές των δύο σημάτων, ανεξαρτήτως του αν αφορούν τον αριθμό των προφερόμενων συλλαβών ή την ύπαρξη της λέξης albéniz.

68 Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η σύμπτωση των συλλαβών «to» και «rre(s)», την οποία φέρεται ότι τονίζει η τοποθέτησή τους στην αρχή των δύο εμπλεκομένων σημάτων, τις καθιστά ελκυστικότερες, γεγονός που ενισχύεται περισσότερο από το ότι οι συλλαβές «to» και «rre(s)» προφέρονται δυσχερέστερα από την άλλη λέξη που αποτελεί το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 55 ανωτέρω, οι λέξεις torre και albéniz αποτελούν ίδια λογική και εννοιολογική ενότητα. Ωστόσο, δεν προβλήθηκε κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να συνάγεται ότι η ενότητα αυτή μπορεί να αποδυναμωθεί σημαντικά όταν προφέρεται. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ουδόλως τεκμηρίωσε το επιχείρημα ότι ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής προφέρει με μεγαλύτερη δυσκολία τις συλλαβές «to» και «rre(s)», λόγω του διπλού «r». Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην πλειονότητα των οικείων εδαφών, υπάρχουν λέξεις που περιέχουν διπλό «r» και, επομένως, δεν στοιχειοθετείται καμία δυσχέρεια προφοράς του φωνήματος αυτού. Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προφορά της συλλαβής «bé», στη λέξη albéniz, τονίζεται σαφώς και δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη στο φωνητικό σύνολο που δημιουργεί η προφορά του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Το αυτό ισχύει για την τελευταία συλλαβή «niz».

Επί της εννοιολογικής ομοιότητας

69 Όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα, πρέπει να γίνει διάκριση της εντυπώσεως που δημιουργούν τα επίμαχα σήματα στις χώρες όπου οι καταναλωτές γνωρίζουν τη σημασία της λέξης torre, δηλαδή στην Ισπανία, στην Ιταλία και στην Πορτογαλία, και της εντυπώσεως που δημιουργείται στις λοιπές χώρες.

70 Όσον αφορά τις χώρες όπου οι καταναλωτές γνωρίζουν τη σημασία της λέξης «torre», το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι ιδέες που υποδηλώνονται με τη λέξη torres και τη φράση torre albéniz διαφέρουν. Ενώ η λέξη torres παραπέμπει, τουλάχιστον για το ισπανικό κοινό, σε πύργους, στον πληθυντικό αριθμό, η δεύτερη λέξη του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση συσχετίζεται με τον διάσημο Ισπανό μουσικό. Μολονότι υφίσταται κάποιος βαθμός ομοιότητας, η συχνή χρήση της λέξης torre για τον προσδιορισμό των επίμαχων προϊόντων στην Ισπανία, στην Ιταλία και στην Πορτογαλία οδηγεί, παρ' όλ' αυτά, τους καταναλωτές των χωρών αυτών στο να λαμβάνουν υπόψη το στοιχείο albéniz του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και, επομένως, να αντιλαμβάνονται περισσότερο την εννοιολογική διαφορά των επίμαχων σημάτων.

71 Αντιθέτως, στις χώρες όπου η σημασία της λέξης torre δεν είναι γνωστή, η εννοιολογική ομοιότητα ασκεί περιορισμένη επιρροή, όπως τονίζουν η προσφεύγουσα και το Γραφείο.

72 Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η πλειονότητα των ευρωπαίων καταναλωτών δεν αντιλαμβάνεται τη σημασία της λέξης torre και δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι, με βάση την αντίληψη μειονότητας του κοινού προς το οποίο απευθύνεται το σήμα, τα εμπλεκόμενα σήματα έχουν εννοιολογικές διαφορές. Ωστόσο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η περιορισμένη επιρροή που ασκεί στην πλειονότητα των χωρών της Ένωσης η σύγκριση των επίμαχων σημάτων, από εννοιολογικής απόψεως, δεν εμποδίζει να λαμβάνονται υπόψη οι εννοιολογικές διαφορές των επίμαχων σημάτων στις χώρες όπου το κοινό γνωρίζει τη σημασία της λέξης αυτής.

73 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι οι διαφορές των επίμαχων σημάτων κυριαρχούν από οπτικής και φωνητικής απόψεως για το σύνολο των ενδιαφερομένων καταναλωτών, καθώς και από εννοιολογικής απόψεως για το ισπανικό, ιταλικό και πορτογαλικό κοινό. Συγκεκριμένα, από τη σύγκριση των επίμαχων σημάτων προκύπτει ότι τα σήματα αυτά δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση. Η σύμπτωση μόνον των πέντε πρώτων γραμμάτων του προγενέστερου σήματος και του στοιχείου torre του σήματος του

οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μεταβάλλει τη διαπίστωση ότι, στη συνολική εντύπωση, οι διαφορές των σημάτων επικρατούν των αμελητέων στοιχείων ομοιότητας.

Επί της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως

74 Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών των εμπλεκομένων σημάτων, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι, παρά την ταυτότητα των οικείων προϊόντων, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο σφαιρικής αξιολογήσεως των σχετικών σημάτων, οι οπτικές, φωνητικές και, ενδεχομένως, εννοιολογικές διαφορές των συγκρουόμενων σημείων είναι αρκετές για να εμποδίσουν το ενδεχόμενο, παρά το ότι τα σχετικά προϊόντα είναι πανομοιότυπα, οι ομοιότητες των συγκρουόμενων σημείων να δημιουργήσουν κίνδυνο συγχύσεως για τον μέσο καταναλωτή (βλ. συναφώς προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψη 71 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

75 Πρέπει να θεωρηθεί ότι η φήμη του σήματος TORRES στο σύνολο των οικείων εδαφών δεν δύναται να αμφισβητήσει την κρίση αυτή. Μολονότι, κατά πάγια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως είναι μεγαλύτερος αν ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος είναι σημαντικός, πρέπει να τονιστεί ότι ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ταυτότητα ή ομοιότητα μεταξύ των σημείων. Έτσι, η φήμη που έχει ένα σήμα αποτελεί στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εκτιμάται αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Torre Muga, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

76 Εν προκειμένω, μολονότι το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε τη φήμη του σήματος TORRES στην Ισπανία ή και στα άλλα κράτη μέλη στα οποία χαίρει προστασίας, από τη σύγκριση πάντως των επίμαχων σημάτων προέκυψε ότι η συνολική εντύπωση που δημιουργεί το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαφέρει εν πολλοίς από την εντύπωση που δημιουργεί το προγενέστερο σήμα. Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνον ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος, που προκύπτει από το ότι το κοινό γνωρίζει το σήμα αυτό στην αγορά, δεν μπορεί να αναιρέσει την κρίση ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

77 Η κρίση αυτή δεν αμφισβητείται ούτε από το επιχείρημα της προσφεύγουσας που παραπέμπει στην ονομασία προελεύσεως στην οποία περιλαμβάνεται η φράση torres vedras και σύμφωνα με το οποίο ο κοινοτικός νομοθέτης αναγνώρισε ειδικότερα ότι μπορεί να υπάρξει σύγχυση της ονομασίας που αποτελείται από τις λέξεις torres και vedras με τα σήματα TORRES, παρά την ύπαρξη της δεύτερης λέξης vedras, και, για τον λόγο αυτό, προσέθεσε το άρθρο 23α στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3201/90 της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 1990, περί των λεπτομερειών εφαρμογής για το χαρακτηρισμό και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλής (ΕΕ L 309, σ. 1), για να αποτρέψει τη δυνατότητα αυτή. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ρύθμιση, στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα, αφορά τις διατάξεις σχετικά με τους οίνους ποιότητας που παράγονται εντός καθορισμένων περιοχών (v.q.p.r.d.) και τις διατάξεις που προβλέπουν την ονομασία και την παρουσίαση των οίνων, ειδικότερα την επισήμανση. Ωστόσο, μολονότι είναι αληθές ότι ο κοινοτικός νομοθέτης αναγνώρισε τη δυνατότητα υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως ορισμένων πασίγνωστων σημάτων όταν εμφανισθεί νέος οίνος ποιότητας της κατηγορίας v.q.p.r.d και διευκρίνισε, κατά συνέπεια, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αναφέρεται το όνομα της καθορισμένης περιοχής στην επισήμανση, τούτο δεν εμποδίζει το ότι η προσφεύγουσα, με τη μνεία αυτή, δεν προέβαλε σοβαρώς ότι υφίσταται εν προκειμένω κίνδυνος και, επομένως, δεν πρέπει να γίνει δεκτή η καταχώριση σήματος που περιέχει τη λέξη torre.

78 Τέλος, όσον αφορά το ότι η προσφεύγουσα επέκρινε το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν αναγνωρίζει κανένα αποτέλεσμα στις αποφάσεις των ισπανικών

δικαστηρίων, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού 40/94, όπως ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, Τ-36/01, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (Επιφάνεια από ύαλο), Συλλογή 2002, σ. II-3887, σκέψη 34].

Επί του επιχειρήματος που αντλείται από την προβαλλόμενη ύπαρξη «οικογένειας σημάτων»

79 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα προγενέστερα σήματά της αποτελούν «οικογένεια σημάτων» ή «σειρά σημάτων», δυνάμενη να αυξήσει τον κίνδυνο συγχύσεως από απόψεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η υποθετική αυτή περίπτωση έγινε δεκτή με την απόφαση BAINBRIDGE, προπαρατεθείσα, και επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06 P, Il Ponte Finanziaria (Συλλογή 2007, σ. I-7333).

80 Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, «σειρά» ή «οικογένεια» σημάτων χαρακτηρίζεται, μεταξύ άλλων, όταν τα προγενέστερα αυτά σήματα αναπαράγουν πλήρως το ίδιο διακριτικό στοιχείο με την προσθήκη ενός γραφικού ή λεκτικού στοιχείου, που τα διαφοροποιεί, είτε όταν χαρακτηρίζονται από την επανάληψη του ιδίου προθέματος ή επιθέματος, αποσπάσματος ενός πρωτότυπου σήματος (προπαρατεθείσα απόφαση BAINBRIDGE, σκέψη 123). Συγκεκριμένα, σε παρόμοιες υποθετικές περιπτώσεις, ο κίνδυνος συγχύσεως μπορεί να προκληθεί από τη δυνατότητα συσχετίσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενεστέρων σημάτων που αποτελούν μέρος της σειράς, όταν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση παρουσιάζει με τα τελευταία αυτά σήματα ομοιότητες που μπορεί να οδηγήσουν τον καταναλωτή να πιστέψει ότι αποτελεί μέρος της ιδίας αυτής σειράς και, συνεπώς, τα προϊόντα που προσδιορίζει έχουν την ίδια εμπορική προέλευση με τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα, ή έχουν συγγενική προέλευση. Αυτός ο κίνδυνος συσχετίσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενεστέρων σημάτων της ιδίας σειράς προϊόντων μπορεί να προκαλέσει σύγχυση για την εμπορική προέλευση των προϊόντων που προσδιορίζονται με τα συγκρουόμενα σήματα, μπορεί να υπάρχει ακόμα και όταν από τη σύγκριση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενεστέρων σημάτων, λαμβανομένων υπόψη μεμονωμένα, δεν μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη άμεσου κινδύνου συγχύσεως (προπαρατεθείσα απόφαση BAINBRIDGE, σκέψη 124). Όταν υφίσταται «οικογένεια» ή «σειρά», ο κίνδυνος συγχύσεως προκύπτει ειδικότερα από το γεγονός ότι ο

καταναλωτής μπορεί να σφάλλει ως προς την προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και φρονεί, εσφαλμένως, ότι το εν λόγω σήμα αποτελεί μέρος της ιδίας αυτής «οικογένειας» ή «σειράς» σημάτων (προπαρατεθείσα απόφαση Il Ponte Finanziaria, σκέψη 63).

81 Ωστόσο, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως μπορεί να προβληθεί μόνον αν πληρούνται σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις. Πρώτον, τα προγενέστερα σήματα που ανήκουν στην «οικογένεια» ή «σειρά» πρέπει να υφίστανται στην αγορά. Δεύτερον, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν πρέπει μόνο να είναι παρόμοιο προς τα αποτελούντα μέρος της σειράς σήματα, αλλά να έχει και χαρακτηριστικά που μπορούν να το συσχετίσουν με τη σειρά. Τούτο δεν μπορεί να συμβαίνει, παραδείγματος χάρη, όταν το κοινό στοιχείο των προγενεστέρων σημάτων της ίδιας σειράς προϊόντων χρησιμοποιείται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση σε διαφορετική θέση απ' αυτήν στην οποία βρίσκεται συνήθως στα σήματα που ανήκουν στη σειρά ή έχουν διαφορετικό σημασιολογικό περιεχόμενο (προπαρατεθείσα απόφαση BAINBRIDGE, σκέψεις 125 έως 127).

82 Εν προκειμένω, κατ' αρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι το κοινό στοιχείο των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών σημάτων επί των οποίων στηρίζεται η ανακοπή αποτελείται από τη λέξη torres και/ή την απεικόνιση, με διάφορες μορφές, πολλών πύργων οι οποίοι, σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, όπως ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα, είναι τρεις. Επομένως, το στοιχείο που περιλαμβάνουν παγίως τα προγενέστερα σήματα έγκειται, από λεκτικής και εικονιστικής απόψεως, στην παρουσία πολλών πύργων.

83 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι, πέραν του πληθυντικού αριθμού της λέξης torres και/ή της απεικονίσεως τριών πύργων, τα προγενέστερα σήματα δεν έχουν, με ιδιαίτερη και πάγια μορφή, χαρακτηριστικά δυνάμενα να οδηγήσουν τον οικείο καταναλωτή να συσχετίσει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση με το σύνολο των προγενέστερων σημάτων, που γίνεται αντιληπτό ως «οικογένεια» ή «σειρά»

σημάτων και, επομένως, να σφάλλει ως προς την προέλευση των προϊόντων που καλύπτει το σήμα αυτό. Συγκεκριμένα, από λεκτικής και εικονιστικής απόψεως, το σήμα Torre Albéniz διακρίνεται από τα προγενέστερα σήματα λόγω ιδιαιτερότητάς του, που περιγράφηκε ανωτέρω, και ειδικότερα με την προσθήκη του διακριτικού στοιχείου albéniz.

84 Επομένως, καθόσον δεν πληρούται η δεύτερη προϋπόθεση της ανωτέρω σκέψης 81, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο αντλείται από την ύπαρξη οικογένειας προγενέστερων σημάτων, χωρίς να χρειάζεται να εξακριβωθεί, στο πλαίσιο αυτό, η ύπαρξη προγενέστερων σημάτων στην αγορά. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι ο οικείος καταναλωτής μπορεί να αντιληφθεί τον όρο torre υπό την έννοια ότι συσχετίζεται με την οικογένεια των σημάτων TORRES.

85 Κατόπιν των προεκτεθέντων, προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των επίμαχων σημάτων.

86 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

87 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του Γραφείου και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Miguel Torres, SA στα δικαστικά έξοδα.

Meij Šváby Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Δεκεμβρίου 2008.

(υπογραφές)